

Obrzędy ślubne

Kapłan, uklękający na najniższym stopniu ołtarza, intonuje hymn, a zgromadzeni śpiewają go dalej. Po odśpiewaniu pierwszej zwrotki wszyscy wstają:

Veni, Creátor, Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti, pécтора.
Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, carítas
Et spiritalís únctio.

Tu septíformis múnere,
Dígitus patrernæ dexteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pépeti.

Hostem repéllas lóngius
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prævio

Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium

Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.
Deo Patri sit glória
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sæculórum sæcula.

Amen.

O Stworzycielu Duchu, przyjdź,
Nawiedź dusz wiernych Tobie krąg,
Niebieską łaskę zesłać racz
Sercom, co dziełem są Twych rąk.

Pocieszycielem jesteś zwan
I Najwyższego Boga dar,
Tyś namaszczenie naszych dusz,
Zdrój żywy, miłość, ognia żar.
Ty darzysz łaską siedemkroć,
Bo moc z prawicy Ojca masz,
Przez Ojca obiecany nam,
Mową wzbogacasz język nasz.

Światłem rozjaśnij naszą myśl,
W serca nam miłość świętą wlej
I wążł słabość naszych ciał
Pokrzep stałością mocy swej.

Nieprzyjaciela odpędź w dal
I Twym pokojem obdarz wraz.
Niech w drodze za przewodem Twym
Miniemy zło, co kusi nas.

Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był,
I Ciebie, jedno Tchnienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił.
Niech Bogu Ojcu chwała brzmi,
Synowi, który zmartwychwstał
I Temu, co pociesza nas,
Niech hołd wieczystych płynie chwał.
Amen.

dum Joannem.

℟. Gloria tibi Domine.

In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioánnes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hóminem venientem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine eius: qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Genuflectit dicens: Et Verbum caro factum est, Et surgens prosequitur: et habitávit in nobis: et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátia et veritatis.

℟. Deo gratias.

Wyjście asysty

Śpiewa się pieśń:

Salve Regina, Mater misericordiae, vita, dulcedo, et spes nostra,

Witaj Królowo, Matko Miłosierdzia, życie, słodyczy i nadziejo nasza,

dlug. Jana.

℟. Chwała Tobie Panie.

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemnościach świeci i ciemności jej nie ogarnęły. Był człowiek posłany od Boga, a Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby świadczyć o światłości, aby przez niego wszyscy uwierzyli. Nie był on światłością, ale miał świadectwo dać o światłości. Była światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka na ten świat przechodzącego. Na świecie był, a świat był przez Niego stworzony i świat Go nie poznał. Przyszedł do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. A wszystkim, którzy Go przyjęli i uwierzyli w imię Jego, dał moc, aby się stali synami Bożymi, którzy nie z krwi ani z żądzy ciała, ani też z woli ludzkiej, ale z Boga się narodzili. **(tu się przyklęka)** a Słowo stało się ciałem **(powstaje)** i mieszkało między nami, i widzieliśmy chwałę Jego, pełnego łaski i prawdy, chwałę jako Jednorodzonego od Ojca.

℟. Bogu dzięki.

leką przyszłość. Przez Chrystusa,
Pana naszego.
R. Amen.

Kapłan kropi obrączki wodą święconą. Ministrant odkłada potem także z poświęconymi obrączkami na ołtarz. Następnie narzeczeni wstępują do ołtarza i pozostają na jego najwyższym stopniu. Kapłan zaś, stojąc w pośrodku podnóżka ołtarza, przechodzi do Skrutynium.

PRZYSIEGA MAŁŻEŃSKA

Po wypowiedzeniu przysięgi małżeńskiej i nalożeniu obrączek zgromadzeni, po zaintonowaniu przez kantora albo organistę, śpiewają:

Beátus, quicúmque times Dóminum, * qui ámbulas in viis eius!
Nam labórem mánuum tuárum manducábis, * beátus eris et bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis fructífera * in penetrálibus domus tuæ,
Fílii tui ut súrculi olivárum * circa mensam tuam.

Ecce sic benedícitur viro, * qui tímet Dóminum! –
Benedícat tibi Dóminus ex Sion, * ut vídeas prosperitátem Ierúsalem ómnibus díebus vítæ tuæ;
Ut vídeas fílios filiórum tuórum: * pax super Israël!

Gloria Patri, et Fílio, * et Spíritui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Błogosławionys, gdy się boisz Pana, * gdy chodzisz Jego drogami!
Bo z pracy rąk swoich będziesz pożywał, * szczęście osiągniesz i do-brze ci będzie.

Małżonka twoja jak płodny szczerp winny, * w zaciszu twojego domu.

Synowie twoi jak oliwne gałązki * dokoła twojego stołu.

Takie błogosławieństwo dla męża, * który boi się Pana! –

Niechaj z Syjonu Pan cię błogosławi, * byś widział pomyślność Jeruzalem przez wszystkie dni twego życia.

Abyś oglądał dzieci twoich synów: * pokój nad Izraelem!

Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, * i na wieki wieków. Amen.

Communio — Antyfona na Komunię

Po czym kapłan przechodzi na stronę Lekcji i odczytuje Komunię.

Ecce, sic benedictur omnis homo, qui timet Dominum: et videas filios filiorum quorum: pax super Israel. Pokój nad Izraelem.

Oto tak pobłogosławiony będzie człowiek, który Pana się boi. Oglądać będziesz dzieci synów swoich. Pokój nad Izraelem.

Postcommunio — Modlitwy po Komunii

V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.
Oremus.

Queasumus, omnipotens Deus: instituta providentiae tuae pio favore comitare; ut, quos legitima societate connectis, longaeva pace custodias. Per Dominum nostrum...

Per omnia saecula saeculorum.
R. Amen.

V. Pan z wami.
R. I z duchem Twóim.
Módlmy się.

Prosimy Cię, wszechmogący Boże, niech twoja ojcowska łaska towarzyszy bezustannie związkowi przez Ciebie ustanowionemu, aby ci których prawnie złączyłeś, pod Twoją opieką długoletnim cieszyli się pokojem. Przez Pana naszego...

Przez wszystkie wieki wieków.
R. Amen.

Po skończonych modlitwach kapłan wraca na środek ołtarza, całuje go i zwracając się do wiernych, mówi:

V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.
V. Ite, missa est.
R. Deo gracias.

V. Pan z wami.
R. I z duchem Twóim.
V. Idźcie, Msza się skończyła.
R. Bogu dzięki.

Po czym celebrans odmawia nad małżonkami następującą modlitwę:

Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob sit vobiscum: et ipse adimpleat benedictionem suam in vobis: ut videatis filios filiorum vestrorum usque ad tertiam et quartam ge-

Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba niech będzie z wami. Niech zleje na was hojne swoje błogosławieństwo, abyście oglądali dzieci synów swoich aż do trzeciego i czwar-

g neris ordin sti, ben gnus ass ste; *
ut, qui te auct re iung ntur, te auxi-
li nte serv ntur. Per Christum, D -
minum nostrum.

R. Amen.

krzewienia rodzaju ludzkiego. Niech
ci, kt rzy za spraw  Twoj  si   c z ,*
przy Twojej pomocy szcz sliwie wy-
trwaj . Przez Chrystusa, Pana na-
szego.

R. Amen.

Trzymaj c Hosti  Święt  w lewej d oni, kap an uderza si  w piersi trzy razy.

Domine, non sum dignus ut intres
sub tectum meum: sed tantum dic
verbo, et sanabitur anima mea (ter.)

Panie, nie jestem godzien, aby s
wszed  do w ntrza mego, ale rzek-
nij tylko s wem, a b dzie uzdrowiona
dusza moja. (trzykrotnie)

Trzymaj c Hosti  Święt  w prawej r ce, kap an czyni Ni  znak krzy a
i m wi:

Corpus Domini nostri Jesu Chri-
sti custodiat animam meam in vitam
aeternam. Amen.

Cia o Pana naszego Jezusa Chry-
stusa niechaj strze e duszy mojej na
 ywot wieczny. Amen.

Po chwili kap an bierze do r k Kielich i modli si  s wami psalmu, kt ry
Chrystus odnawia  w czasie Ostatniej Wieczerzy:

Quid retribuam Domino pro omni-
bus, quae retribuit mihi? Calicem
salutaris accipiam, et nomen Domini
invocabo. Laudans invocabo Domi-
num, et ab inimicis meis salvus ero.

C   zwr c  Panu za wszystko,
co dla mnie uczyni ; Kielich zbawie-
nia podnos  i wezw  Imienia Pana.
Wielbi c zawo am do Pana i od nie-
przyjaci   moich b d  ocalony.

Sanguis Domini nostri Jesu Chri-
sti custodiat animam meam in vitam
aeternam. Amen.

Krew Pana naszego Jezusa Chry-
stusa niechaj strze e duszy mojej na
 ywot wieczny. Amen.

Komunia wiernych

K p an zwraca si  do wiernych z Cyborium i trzymaj c Hosti  Święt ,
m wi:

Ecce Agnus Dei, ecce Qui tollit
peccata mundi.

Oto Baranek Bo y: oto kt ry g a-
dzi grzechy s wiata

Wierni bij  si  w piersi i m wi  wraz z ministrantami (kap anem):

Domine, non sum dignus ut intres
sub tectum meum: sed tantum dic
verbo, et sanabitur anima mea (ter.)

Panie, nie jestem godzien, aby s
wszed  do w ntrza mego, ale rzek-
nij tylko s wem, a b dzie uzdrowiona
dusza moja. (trzykrotnie)

S. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.
M. Sicut erat in principio, et nunc, et semper: et in saecula saeculorum. Amen.
S. Introibo ad altáre Dei.
M. Ad Deum, qui lætificat iuventútem meam.

wiać Go będę, zbawienie mego oblicza i Boga mego.
S. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.
M. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.
S. Przystąpię do ołtarza Bożego.
M. Do Boga, który jest weselem i radością moją.

Spowiedź powszechna

Wobec Boga i Kościoła powszechnego oskarżamy się publicznie o winy nasze, abyśmy tym głębszą sobie obudzili skruchę. Odmawia ją najpierw celebrans, potem zaś w imieniu wiernych ministranci.

Spowiedź kapłana:

Ź. Adiutoriū nostrum **✠** in nomine Dómini.
℟. Qui fecit coelum et terram.
S. Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Ioánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, orare pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Ź. Wspomożenie nasze **✠** w imieniu Pana.
℟. Który stworzył niebo i ziemię.
S. Spowiadam się Bogu wszechmogącemu, Najświętszej Maryi zawsze Dziewicy, świętemu Michałowi Archaniolowi, świętemu Janowi Chrzcicielowi, świętym Apostołom Piotrowi i Pawłowi, wszystkim Świętym i wam, bracia, że bardzo zgrzeszyłem, myślą, mową i uczynkiem: moja wina, moja wina, moja bar-dzo wielka wina. Przeto błagam Najświętszą Maryję zawsze Dziewicę, świętego Michała Archaniola, świętego Jana Chrzciciela, świętych Apostołów Piotra i Pawła, wszystkich Świętych i was, bracia, o modlitwę za mnie do Pana, Boga naszego.

Łamanie Chleba i modły o pokój

Obrzęd Łamania Chleba jest również symbolem gwałtownej śmierci Chrystusa, połączenie zaś Hostii z Krwią wskazuje na Jego zmartwychwstanie. Pierwszym owocem Eucharystii jest pokój, czyli jedność z Bogiem i jedność między nami.

Ź. Per omnia saecula saeculorum. ℟. Amen. Pax Domini sit semper vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.	Ź. Przez wszystkie wieki wieków. ℟. Amen. Pokój Pański niech zawsze będzie z wami. ℟. I z duchem twoim.
--	---

Kapłan wpuszcza cząstkę Hostii Św. do Kielicha, mówiąc:

Haec commixtio, et consecratio Córporis et Sanguinis Dómini nostri Iesu Christi, fiat accipientibus nobis in vitam ætérnam. Amen.	To sakramentalne połączenie Ciała i Krwi Pana naszego Jezusa Chrystusa, którego mamy przyjąć, niech się nam przyczyni do żywota wiecznego. Amen.
--	--

Kapłan wpuszcza cząstkę Hostii Św. do Kielicha, mówi, a chór śpiewa, wierni klękają

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis. Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis. Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.	Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.
--	--

Modlitwy przed Komunią

Następują trzy ciche prywatne modlitwy kapłana, pięknie przypominające skutki, jakie Komunia ma spowodować w duszach naszych: pokój, uzdrowienie, łaskę Bożą. Opieramy się w tej chwili na zasługach Chrystusa i wierze Kościoła.

<p>℣. Deus, tu conversus vivificabis nos.</p> <p>℣. Et plebs tua letabitur in te.</p> <p>℣. Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam.</p> <p>℣. Et salutáre tuum da nobis.</p> <p>℣. Dómine, exáudi oratióem meam.</p> <p>℣. Et clamor meus ad te véniat.</p> <p>℣. Dóminus vobiscum.</p> <p>℣. Et cum spíritu tuo.</p> <p>Orémus.</p>	<p>℣. Zwróć się ku nam, Boże, i ożywnas.</p> <p>℣. A lud Twój rozraduje się w Tobie.</p> <p>℣. Okaż nam, Panie, miłosierdzie Swoje.</p> <p>℣. I daj nam Swoje zbawienie.</p> <p>℣. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.</p> <p>℣. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.</p> <p>℣. Pan z wami.</p> <p>℣. I z duchem twoim.</p> <p>Módlmy się.</p>	<p>sitis miversitatis exordiis, homini ad imaginem Dei facto, ideo inseparabile mulieris adiutorium con didisti, ut femineo corpora de virili dares carne principium, docens, quod ex uno placuisset instruí, nunquam licere disiungi: Deus, qui tam excellenti mysterio coniugalem copulam consecrasti, ut Christi et Ecclesiae sacramentum praesignares in foedere nuptiarum: Deus, per quem mulier iungitur viro, et societas principaliter ordinata, ea benedictione donatur, quae sola nec per originalis peccati poenam nec per diluvii est ablata sententiam: respice propitius super hanc famulam tuam, quae, maritali iungenda consortio, tua se ex petit protectione muniri: sit in ea iugum dilectionis et patris: fidelis et casta nubat in Christo, imita trixque sanctorum permaneat feminarum: sit amabilis viro suo, ut Rachel: sapiens, ut Rebecca: longaeva et fidelis, ut Sara: nihil in caeteris actibus suis illie auctor praevaricationis usurpet: nexa fidei datisque permaneat unithoro iuncta, contacts illicitos fugiat: muniat infirmitatem suam robore disciplinae: sit verecundia gravis, pudore venerabilis doctrix: caelestibus erudita: sit fecunda in sobole, sit probata et innocens: et ad Beatorum requiem atque ad caelestia regna perveniat: et videant ambo filios filiorum suorum usque in tertiam et quartam generationem, et ad optatam pervenirent senectutem. Per eundem Doiminum nostrum...</p>	<p>swoją wszystko z niczego stworzył; Ty po uporządkowaniu wszechświata, człowiekowi, na obraz Boży stworzonemu, dałeś niewiastę jako nieodłączną towarzyszkę życia i to w ten sposób, że ciało jej z ciała mężczyzny utworzyłeś, by naocznie okazać, że tego, co Ci się spodobało z jednego uczynić tworzywa, nigdy rozłączać niewolno, Boże, Tyś związek małżeński przez tak podniosłą tajemnicę uświęcił, chciałeś bowiem, by był on obrazem pełnego tajemnic związku Chrystusa z Kościołem. Boże, z Twojej to woli niewiasta łączy się z mężem, który to związek od początku świata ustanowiony takim błogosławieństwem uświęcasz, iż go ani wina i kara grzechu pierwotnego, ani wyrok karzącego potopu zniweczyć nie zdołały. Wejrzyj tedy laskawie na tę służebnicę Twoją, która w związku małżeńskim wstępując, Twojej uprasza i Twojej oczekuje opieki. Niech znajdzie w tym związku słodkie jarzmo miłości i pokoju. Niechaj to życie małżeńskie rozpocznie w Chrystusie jako małżonka wierna i czysta. Niech trwa w naśladowaniu świętych niewiast, niech będzie miła swemu mężowi jak Rachel, roztropna jak Rebeka, niech żyje długo i niech będzie wierna jak Sara. Niech sprawca wszelkiej przewrotności (szatan) ani jednego z jej czynów sobie nie przypisze. Wytrwała w wierze i w pełnieniu przykazań Twoich niech z drogi tej nigdy nie schodzi. Jednemu posłubiona</p>
<p>℣. Auf er a nobis, quae sumus, Dómine, iniquitátes nostras: ut ad Sancta sanctorum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.</p>	<p>Zgładź nieprawości nasze, prosimy Cię, Panie, abymy z czystym sercem mogli przystąpić do tajemnic najświętszych. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.</p>	<p>sortio, tua se ex petit protectione muniri: sit in ea iugum dilectionis et patris: fidelis et casta nubat in Christo, imita trixque sanctorum permaneat feminarum: sit amabilis viro suo, ut Rachel: sapiens, ut Rebecca: longaeva et fidelis, ut Sara: nihil in caeteris actibus suis illie auctor praevaricationis usurpet: nexa fidei datisque permaneat unithoro iuncta, contacts illicitos fugiat: muniat infirmitatem suam robore disciplinae: sit verecundia gravis, pudore venerabilis doctrix: caelestibus erudita: sit fecunda in sobole, sit probata et innocens: et ad Beatorum requiem atque ad caelestia regna perveniat: et videant ambo filios filiorum suorum usque in tertiam et quartam generationem, et ad optatam pervenirent senectutem. Per eundem Doiminum nostrum...</p>	<p>Wzrzuć się ku nam, Boże, i ożywnas. Ty po uporządkowaniu wszechświata, człowiekowi, na obraz Boży stworzonemu, dałeś niewiastę jako nieodłączną towarzyszkę życia i to w ten sposób, że ciało jej z ciała mężczyzny utworzyłeś, by naocznie okazać, że tego, co Ci się spodobało z jednego uczynić tworzywa, nigdy rozłączać niewolno, Boże, Tyś związek małżeński przez tak podniosłą tajemnicę uświęcił, chciałeś bowiem, by był on obrazem pełnego tajemnic związku Chrystusa z Kościołem. Boże, z Twojej to woli niewiasta łączy się z mężem, który to związek od początku świata ustanowiony takim błogosławieństwem uświęcasz, iż go ani wina i kara grzechu pierwotnego, ani wyrok karzącego potopu zniweczyć nie zdołały. Wejrzyj tedy laskawie na tę służebnicę Twoją, która w związku małżeńskim wstępując, Twojej uprasza i Twojej oczekuje opieki. Niech znajdzie w tym związku słodkie jarzmo miłości i pokoju. Niechaj to życie małżeńskie rozpocznie w Chrystusie jako małżonka wierna i czysta. Niech trwa w naśladowaniu świętych niewiast, niech będzie miła swemu mężowi jak Rachel, roztropna jak Rebeka, niech żyje długo i niech będzie wierna jak Sara. Niech sprawca wszelkiej przewrotności (szatan) ani jednego z jej czynów sobie nie przypisze. Wytrwała w wierze i w pełnieniu przykazań Twoich niech z drogi tej nigdy nie schodzi. Jednemu posłubiona</p>
<p>℣. Orámus te, Dómine, per mérita Sanctorum tuórum, quorum reliquiæ hic sunt, et ómnium Sanctorum: ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.</p>	<p>Prosimy Cię, Panie, przez zasługi Świętych Twoich, których relikwie tutaj się znajdują, oraz wszystkich Świętych, abys mi raczył odpuścić wszystkie grzechy moje. Amen.</p>	<p>ex actibus suis illie auctor praevaricationis usurpet: nexa fidei datisque permaneat unithoro iuncta, contacts illicitos fugiat: muniat infirmitatem suam robore disciplinae: sit verecundia gravis, pudore venerabilis doctrix: caelestibus erudita: sit fecunda in sobole, sit probata et innocens: et ad Beatorum requiem atque ad caelestia regna perveniat: et videant ambo filios filiorum suorum usque in tertiam et quartam generationem, et ad optatam pervenirent senectutem. Per eundem Doiminum nostrum...</p>	<p>Wzrzuć się ku nam, Boże, i ożywnas. Ty po uporządkowaniu wszechświata, człowiekowi, na obraz Boży stworzonemu, dałeś niewiastę jako nieodłączną towarzyszkę życia i to w ten sposób, że ciało jej z ciała mężczyzny utworzyłeś, by naocznie okazać, że tego, co Ci się spodobało z jednego uczynić tworzywa, nigdy rozłączać niewolno, Boże, Tyś związek małżeński przez tak podniosłą tajemnicę uświęcił, chciałeś bowiem, by był on obrazem pełnego tajemnic związku Chrystusa z Kościołem. Boże, z Twojej to woli niewiasta łączy się z mężem, który to związek od początku świata ustanowiony takim błogosławieństwem uświęcasz, iż go ani wina i kara grzechu pierwotnego, ani wyrok karzącego potopu zniweczyć nie zdołały. Wejrzyj tedy laskawie na tę służebnicę Twoją, która w związku małżeńskim wstępując, Twojej uprasza i Twojej oczekuje opieki. Niech znajdzie w tym związku słodkie jarzmo miłości i pokoju. Niechaj to życie małżeńskie rozpocznie w Chrystusie jako małżonka wierna i czysta. Niech trwa w naśladowaniu świętych niewiast, niech będzie miła swemu mężowi jak Rachel, roztropna jak Rebeka, niech żyje długo i niech będzie wierna jak Sara. Niech sprawca wszelkiej przewrotności (szatan) ani jednego z jej czynów sobie nie przypisze. Wytrwała w wierze i w pełnieniu przykazań Twoich niech z drogi tej nigdy nie schodzi. Jednemu posłubiona</p>
<p>℣. Ab illo benedicáris, in cuius honóre cremabéris. Amen.</p>	<p>Niechaj cię Ten błogosławi, na którego część spalać się będziesz. Amen.</p>	<p>Beatorum requiem atque ad caelestia regna perveniat: et videant ambo filios filiorum suorum usque in tertiam et quartam generationem, et ad optatam pervenirent senectutem. Per eundem Doiminum nostrum...</p>	<p>Wzrzuć się ku nam, Boże, i ożywnas. Ty po uporządkowaniu wszechświata, człowiekowi, na obraz Boży stworzonemu, dałeś niewiastę jako nieodłączną towarzyszkę życia i to w ten sposób, że ciało jej z ciała mężczyzny utworzyłeś, by naocznie okazać, że tego, co Ci się spodobało z jednego uczynić tworzywa, nigdy rozłączać niewolno, Boże, Tyś związek małżeński przez tak podniosłą tajemnicę uświęcił, chciałeś bowiem, by był on obrazem pełnego tajemnic związku Chrystusa z Kościołem. Boże, z Twojej to woli niewiasta łączy się z mężem, który to związek od początku świata ustanowiony takim błogosławieństwem uświęcasz, iż go ani wina i kara grzechu pierwotnego, ani wyrok karzącego potopu zniweczyć nie zdołały. Wejrzyj tedy laskawie na tę służebnicę Twoją, która w związku małżeńskim wstępując, Twojej uprasza i Twojej oczekuje opieki. Niech znajdzie w tym związku słodkie jarzmo miłości i pokoju. Niechaj to życie małżeńskie rozpocznie w Chrystusie jako małżonka wierna i czysta. Niech trwa w naśladowaniu świętych niewiast, niech będzie miła swemu mężowi jak Rachel, roztropna jak Rebeka, niech żyje długo i niech będzie wierna jak Sara. Niech sprawca wszelkiej przewrotności (szatan) ani jednego z jej czynów sobie nie przypisze. Wytrwała w wierze i w pełnieniu przykazań Twoich niech z drogi tej nigdy nie schodzi. Jednemu posłubiona</p>
<p>℣. Kadzidło, które spala się i dym unoszący się w górę są symbolem naszych modlitw i ofiar. Kapłan okadza ołtarz, następnie ceremoniarz okadza celebransę jako przedstawiciela Chrystusa.</p>	<p>Kadzidło, które spala się w górę są symbolem naszych modlitw i ofiar. Kapłan okadza ołtarz, następnie ceremoniarz okadza celebransę jako przedstawiciela Chrystusa.</p>	<p>et quartam generationem, et ad optatam pervenirent senectutem. Per eundem Doiminum nostrum...</p>	<p>Wzrzuć się ku nam, Boże, i ożywnas. Ty po uporządkowaniu wszechświata, człowiekowi, na obraz Boży stworzonemu, dałeś niewiastę jako nieodłączną towarzyszkę życia i to w ten sposób, że ciało jej z ciała mężczyzny utworzyłeś, by naocznie okazać, że tego, co Ci się spodobało z jednego uczynić tworzywa, nigdy rozłączać niewolno, Boże, Tyś związek małżeński przez tak podniosłą tajemnicę uświęcił, chciałeś bowiem, by był on obrazem pełnego tajemnic związku Chrystusa z Kościołem. Boże, z Twojej to woli niewiasta łączy się z mężem, który to związek od początku świata ustanowiony takim błogosławieństwem uświęcasz, iż go ani wina i kara grzechu pierwotnego, ani wyrok karzącego potopu zniweczyć nie zdołały. Wejrzyj tedy laskawie na tę służebnicę Twoją, która w związku małżeńskim wstępując, Twojej uprasza i Twojej oczekuje opieki. Niech znajdzie w tym związku słodkie jarzmo miłości i pokoju. Niechaj to życie małżeńskie rozpocznie w Chrystusie jako małżonka wierna i czysta. Niech trwa w naśladowaniu świętych niewiast, niech będzie miła swemu mężowi jak Rachel, roztropna jak Rebeka, niech żyje długo i niech będzie wierna jak Sara. Niech sprawca wszelkiej przewrotności (szatan) ani jednego z jej czynów sobie nie przypisze. Wytrwała w wierze i w pełnieniu przykazań Twoich niech z drogi tej nigdy nie schodzi. Jednemu posłubiona</p>

Deus, Agnus Dei, Fílius Patris. Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis. Quóniam tu solus Sanctus. Tu solus Dóminus. Tu solus Altíssimus, Iesu Christe. Cum Sancto Spírítu✠in glória Dei Patris. Amen.	Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca. Który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami. Który gładzisz grzechy świata, przyjm błaganie nasze. Który siedzisz po prawicy Ojca, zmiłuj się nad nami. Albowiem tylko Tyś jest święty. Tylko Tyś jest Panem. Tylko Tyś Najwyższy, Jezu Chryste. Z Duchem Świętym✠w chwale Boga Ojca. Amen.
Kolekta	
Exaudi nos, omnipotens et misericors Deus: ut quod nostro ministratur officio, tua benediction potius impleatur. Per Dominum nostrum Iesum Christum.	Wysłuchaj nas wszechmogący i miłosierny Boże, racz jak najobficiej błogosławić ten związek małżeński przy posługiwaniu naszym zawarty. Przez Pana naszego.
Lekcja	
S. Lectio beati Pauli Apostoli ad Ephesios: (ad Ephesoīs, 5, 22-33) Mulieres viris suis subditæ sint, sicut Domino: quoniam vir caput est mulieris, sicut Christus caput est Ecclesiæ: ipse, salvator corporis ejus. Sed sicut Ecclesia subiecta est Christo, ita et mulieres viris in omnibus. Viri, diligite uxores vestras, sicut et Christus dilexit Ecclesiam, et seipsum tradidit pro ea, ut illam sanctificaret, mundans lavacro aquæ in verbo vitæ, ut exhiberet ipse sibi gloriosam Ecclesiam, non habentem maculam, aut rugam, aut aliquid huiusmodi, sed ut sit sancta et immacu-	Lekcja z listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (Efez. 5, 22-33): Żony niech będą poddane swoim mężom jak Panu, ponieważ mąż jest głową żony, jak Chrystus jest głową Kościoła: on, Zbawiciel ciała jego. Lecz jak Kościół poddany jest Chrystusowi, tak i żony swoim mężom we wszystkim. Mężowie, miłujcie żony wasze, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał samego siebie za niego, aby go uświęcić, oczyścić go obmyciem wody w słowie życia, aby sam sobie przysposobił Kościół chwalebny, nie mający zma- ani zmarszczki, albo czegoś podob-
Wierni na lekcję mogą usiąść.	
<p>stum, Dóminum nostrum. Amen.</p> <p>Meménto étiam, Dómine, famulórurum famularúnque tuárum N. et N., qui nos præcessérunt cum signo fidei, et dormiunt in somno pacis. Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus locum refrigérii, lucis pacis ut indúlgeas, deprecámur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.</p>	
Kaplan bije się w piersi.	
<p>Nobis quoque peccatoribus fámulis tuis, de multítudine miseratiónum tuárum sperántibus, partem álquam et societátem donáre dignéris, cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus: cum Ioánnē, Stéphanō, Matthiā, Bárnabā, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétuā, Agathā, Lúciā, Agnéte, Cæciliā, Anastásiā, et ómnibus Sanctis tuis: intra quórum nos consórtium, non æstimátor mériti, sed véniæ, quæsumus, largítor admítte. Per Christum, Dóminum nostrum.</p> <p>Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, sancti✠ficas, vivi✠ficas, bene✠dícis et præstas nobis. Per ip✠sum, et cum ip✠so, et in ip✠so, est tibi Deo Patri✠omnipotenti, in unitáte Spírítus✠Sancti, omnis honor, et glória.</p> <p>Per omnia sæcula sæculorum.</p> <p>✠. Amen.</p>	
<p>Nam również, grzesznym sługom Twoim, którzy pokładamy nadzieję w ogromie miłosierdzia Twego, racz przyznać jakąś część i wspólnotę ze świętymi Apostołami i Męczennikami Twoimi: Janem, Szczepanem, Maciejem, Barnabą, Ignacym, Aleksan-drem, Marcelem, Piotrem, Felicytą, Perpetuą, Agatą, Łucją, Agnieszka, Cecylią, Anastazją i wszystkimi Świętymi Twoimi; prosimy Cię, dopuść nas do ich grona nie jako sędzia za-sługi, lecz jako dawca przebaczenia. Przez Chrystusa, Pana naszego.</p> <p>Przez Niego, Panie, wszystkie te dobra ustawicznie stwarzasz, uświę-casz, ożywasz, błogosławisz i nam ich udzielasz. Przez Niego i z Nim, i w Nim masz, Boże Ojcze wszech-mogący, w jedności Ducha Świętego, wszelką cześć i chwałę.</p> <p>Przez wszystkie wieki wieków.</p> <p>✠. Amen.</p>	
Wierni wstają.	

Ewangelia

Po odczycaniu gradulała kapłan modli się przed odcytaniem Ewangelii:

Munda cor meum, ac labia mea, omnipotens Deus, qui labia Isaiae Prophetae calculo mundasti ignito: Ita me tua grata miseratione dignare mundare, ut sanctum Evangelium tuum digne valeam nuntiare. Per Christum, Dominum nostrum. Amen.

Iube, Dómine, benedicere. Dóminus sit in corde meo et in lábiis meis: ut digne et competenter annúntiem Evangelium suum. Amen.

Oczyszczyć serce i wargi moje, wszechmogący Boże, któryś wargi proroka Izajasza oczyścił kamieniem ognistym. W łaskawym zmiłowaniu Swoim racz mię tak oczyścić, abym godnie zdołał głosić Twą świętą Ewangelię. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Racz pobłogosławić, Panie. Paniech będzie w sercu moim i na wargach moich, bym godnie i należycie głosił Jego Ewangelię. Amen.

W tym czasie zaś ministrant przynosi mszał na drugą stronę ołtarza. Jak niemal każdy gest we Mszy św. przeniesienie mszału ma głęboką symbolikę - symbolizuje przeniesienie głoszenia Ewangelii Chrystusowej na pogan; albowiem najpierw była ona głoszona żydom, ci jednak ją odrzucili zanużając się w błędy faryzeizmu i gardząc Bożym przymierzem, poganie zaś z radością przyjęli zbawczą, Boską naukę. W Ewangelii przemawia do nas sam Pan Jezus. **Wierni wstają.**

☩ Dóminus vobiscum.

☩ Et cum spíritu tuo.

Sequéntia sancti Evangelii secundum Lucam

☩ Gloria tibi, Domine!

In illo tempore accesserunt ad eum pharisaei tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam, quacumque ex causa? Qui respondens, ait eis: Non legistis, quia qui fecit hominem ab initio, masculum et feminam fecit eos? Et dixit: Propter hoc dimittet homo patrem, et matrem, et adhaerebit uxori suae,

☩ Pan z wami.

☩ I z duchem tuoim.

Ciąg dalszy Ewangelii świętej według Łukasza.

☩ Chwała Tobie Panie.

(Mat. 19, 3-6) Onego czasu przyszli do Jezusa faryzeusze, kusząc go i mówiąc: Czy godzi się człowiekowi opuścić żonę swoją z jakiegokolwiek przyczyny? A on odpowiadając rzekł im: Nie czytaliście, że ten który stworzył człowieka na początku, mężczyzną i niewiastą stworzył ich? I rzekł: Dlatego opuści

Konsekracja chleba

Kapłan bierze do rąk Hostię.

Qui prídne quam paterétur, accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas, elevátis óculis in coelum ad te Deum, Patrem suum omnipotentem, tibi grátias agens, benedixit, fregit, dedítque discíplulis suis, dicens: Accípite, et manducáte ex hoc omnes.

On to w przeddzień męki wziął chleb w swoje święte i czcigodne ręce, a podniósłszy oczy w niebo ku Tobie, Bogu, Ojcu swemu wszechmogącemu, dzięki Ci składając pobłogosławił, połamał i rozdał uczniom swoim mówiąc: Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy:

Kapłan pochyla się nad Hostią.

HOC EST ENIM CORPUS MEUM. | TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE.

Gdy kapłan podnosi Hostię ministrant dzwoni, a wierni adorują w ciszy.

Konsekracja wina

Kapłan bierze do rąk kielich.

Símili modo postquam coenátum est, accípiens et hunc præclarum Cálicem in sanctas ac venerábiles manus suas: ítem tibi grátias agens, benedixit, dedítque discíplulis suis, dicens: Accípite, et bíbite ex eo omnes.

Podobnie po wieszcezy wziął i ten kielich wspaniały w swoje święte i czcigodne ręce, a ponownie dzięki Ci składając, pobłogosławił i podał uczniom swoim, mówiąc: Bierzcie i pijcie z niego wszyscy:

Kapłan pochyla się nad kielichem.

HIC EST ENIM CALIX SANGUINIS MEI, NOVI ET AETERNI TESTAMENTI: MYSTERIUM FIDELI: QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSIONEM PECCATORUM.

TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ, NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA: TAJEMNICA WIARY: KTÓRA BĘDZIE WYLANA ZA WAS I ZA WIELU NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.

Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis.

Ilekróć to czynić będziecie, na moją pamiątkę czynicie.

Ofiarowanie Chleba

Kapłan odkrywa kielich, ministrant **jeden raz dzwoni. Następnie wznosząc patenę kapłan ofiarowuje chleb.** (Odmawiane przez kapłana po cichu)

Suscipe, sancte Pater, omnipotens aetérne Deus, hanc immaculátam hóstíam, quam ego indígnus fámulus tuus óffero tibi Deo meo vivo et vero, pro innumerábilibus peccátis, et of-fensiónibus, et neglegéntiis meis, et pro ómnibus circumstántibus, sed et pro ómnibus fidélibus christiánis vivis atque defúntis: ut mihi, et illis pro-ficiat ad salútem in vitam aetérnam. Amen.

Ojcie święty, wszechmogący, wie-czny Boże, przyjmij tę nieskalaną ho-ście, którą ja, niegodny sługa Twój, ofiaruję Tobie, Bogu mojemu żywemu i prawdziwemu, za niezliczone grze-chy, przewinienia i zaniedbania swoje i za wszystkich tu obecnych, a także za wszystkich wiernych chrześcijan żywych i umarłych, aby mnie oraz im przyczyniła się do zbawienia wiecz-nego. Amen.

Czyniąc pateną znak krzyża, składa chleb na ołtarzu.

Przygotowanie wina i wody

Ministranci przynoszą ampulkę z winem i wodą. Kapłan przeszedłszy na stronę Lekcji wlewa do kielicha wino i kilka kropel wody, którą błogo-sławi. To połączenie wina i wody czyni na pamiątkę krwi i wody, którą spłynęła z boku Chrystusa. Woda jest też symbolem wiernych, którzy wraz z Chrystusem, głową Kościoła, są złączeni jak woda z winem i z Nim ofiarowują się Bogu Ojcu..

Deus, qui humanæ substantiæ di-gnitatem mirabíliter condísti, et mirabílius reformásti: da nobis per huius aquæ et vini mystérium, eius divinitátis esse consórtes, qui huma-nitátis nostræ fieri dignátus est pátri-ceps, Iesus Christus, Fílius tuus, Dó-minus noster: Qui tecum vivit et re-gnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: per ómnia saecula saeculórum. Amen.

Boże, który godność natury ludz-kiej przedziwnie stworzyłeś, a jesz-cze przedziwniej naprawiłeś: daj nam przez tajemnicę tej wody i wina uczestniczyć w Bóstwie Tego, który raczył stać się uczestnikiem naszego człowieczeństwa, Jezus Chrystus, Twój Syn, a nasz Pan. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

gámus, ac pétimus, uti accepta ha-beas et benedícas, hæc **✠**dona, hæc **✠**múnera, hæc **✠**sancta sacrificia illi-báta.

Za Kościół wojujący:

In primis, quæ tibi offerimus pro Ecclesiá tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre et régere dignéris toto orbe terrárum: una cum famulo tuo Papa nostro et Antístite nostro et ómnibus ortho-dóxis, atque cathólicæ et apostólicæ fídei cultóribus.

Składamy Ci je przede wszystkim za Kościół Twój święty katolicki, racz go darzyć pokojem, strzec, jednoczyć i rządzić nim na całym okręgu ziem-skim wraz ze sługą Twoim, papieżem naszym N. i biskupem naszym N., jak również ze wszystkimi wiernymi stróżami wiary katolickiej i apostoł-skiej.

Za uczestników:

Meménto, Dómine, famulórum fa-mularúmque tuarum N. et N. et óm-nium circumstántium, quorum tibi fi-des cógnita est et nota devótio, pro quibus tibi offerimus: vel qui tibi offe-runt hoc sacrificium laudis, pro se su-isque ómnibus: pro redemptione ani-márum suárum, pro spe salútis et incolumitátis suæ: tibi que reddunt vota sua aetérno Deo, vivo et vero.

Pomnij, Panie, na sługi i służeb-nice Twoje N. i N. i na wszystkich tu obecnych, których wiara jest Ci znana i oddanie jawne. Za nich to składamy Ci tę ofiarę chwały i oni sami Tobie ją zanoszą za siebie oraz wszystkich swoich, w intencji odku-pienia dusz swoich, w nadziei zbawie-nia i pomyślności, modły też swoje ślą do Ciebie, Boga wiecznego, żywego i prawdziwego.

W łączności z Kościołem tryumfującym:

Communicántes, et memóriam venerántes, in primis gloriósa se-m-per Vírginis Mariæ, Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi: sed et be-ati Ioseph, eiusdem Vírginis Sponsi, et beatórum Apostolórum ac Mártý-

Zjednoczeni w Świętych Obcowa-niu, ze cziłą wspominamy najpierw chwalebną zawsze Dziewicę Maryję, Matkę Boga i Pana naszego Jezusa Chrystusa: a także Świętego Józefa, Oblubieńca Najświętszej Dziewicy,

Lavábo inter innocéntes manus meas: et circúmdabo altáre tuum. Dómine: Ut áudiam vocem laudis, et enárrem univérsa mirabília tua. Dómine, diléxi decórem domus tuæ et locum habitatiónis glóriæ tuæ. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, et cum viris sánguinem vitæ meam: In quorum mánibus iniquitátes sunt: dextera eórum repléta est munéribus. Ego autem in innocentia mea ingressus sum: rédime me et miserére mei. Pes meus stetit in dírecto: in ecclésiis benedícam te, Dómine. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Polecenie ofiar

Súscipe, sancta Trinitas, hanc oblatiónem, quam tibi offérimus ob mérioriam passiónis, resurrectiátis, et ascensiónis Iesu Christi, Dómini nostri: et in honórem beátæ Mariæ semper Vírginis, et beáti Ioannis Baptiste, et sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et istórum et ómnium Sanctorum: ut illis proficiat ad honórem, nobis autem ad salútem: et illi pro nobis intercedere dignéntur in coelis, quorum memóriam ágimus in terris. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Umywam ręce moje na znak niewinności i obchodzę ołtarz Twój, Panie. By jawnie ogłaszać chwałę i rozpowiadać wszystkie cuda Twoje. Miłuję, Panie, siedzibę Twego domu i miejsce przybytku Twej chwały. Nie zabieraj z grzesznychmi mej duszy i życia mego z mężami krwawymi. W ręku ich zbrodnia, a ich prawica pełna jest przekupstwa. Ja zaś postępuję w niewinności mojej. Wyzwól mię, zmiłuj się nade mną. Na drodze równej stoi stopa moja. Na zgromadzeniach będę błogosławił Panu. Chwała Ojcu, i Synowi i Duchowi Świętemu. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Trójcy Świętej

Przyjmij, Trójco Święta, tę ofiarę, którą Ci składamy na pamiątkę Męki, Zmartwychwstania i Wniebowstąpienia Jezusa Chrystusa, Pana naszego, oraz na cześć Najświętszej Maryi zawsze Dziewicy, świętego Jana Chrzciciela, świętych Apostołów Piotra i Pawła i tych [których relikwie tutaj się znajdują], i wszystkich Świętych: aby im przyniosła cześć, a nam zbawienie, i aby w niebie raczyli orędownać za nami ci, których pamiątkę obchodzimy na ziemi. Przez tegoż Chrystusa Pana Naszego. Amen.

Wezwanie do modlitwy i Sekreta

Kapłan zwraca się do wiernych i wzywa ich do modlitwy. Ministrant odpowiada:

S. Oráte, fratres: ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem.

S. Módlcie się, bracia, aby moja i wasza ofiarę przyjął Bóg Ojciec wszechmogący.

Ministrant odpowiada:

M. Suscípíat Dóminus sacrificium de mánibus tuis ad laudem et gloriam nominis sui, ad utilitátem quoque nostram, totíusque Ecclésiæ suæ sanctæ.

M. Niech Pan przyjmie ofiarę z rąk twoich na cześć i chwałę imienia Swojego, ku pożytkowi również naszemu i całego swego Kościoła świętego.

S. Amen.

℟. Amen.

Po czym kapłan, z rękami nad ofiarą, odmawia modlitwę zwaną sekretą:

Suscipe, quesumus, Domine, pro sacra connubii lege minus oblatum: et cuius largitor es operis, esto dispositor. Per Dominum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus.

Przyjmij, prosimy, Panie ofiarę którą Ci składamy w intencji tego świętego związku małżeńskiego i kieruj dziełem, któreś ustanowił. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego.

Po czym kapłan głośno śpiewa:

Per omnia sæcula sæculorum.
S. Amen.

Bóg przez wszystkie wieki wieków.
℟. Amen.